

HIPERSONICZNY POCISK DLA SU-57

Opracowano już specjalny pocisk hipersoniczny przeznaczony dla najnowszej maszyny wielozadaniowej Su-57 - podaje agencja TASS. Pomimo, że nie ujawniono jego danych taktyczno-technicznych oraz poinformowano, że nie odbyły się jeszcze próby z docelowym nosicielem to Rosjanie zapewniają o dopracowanej już technicznie wersji tej nowej broni.

Nowy pocisk powstał na bazie ciężkiej rakiety hipersonicznej Ch-47M2, która wraz z nosicielem w postaci myśliwca przechwytyjącego MiG-31K tworzy znany już Wysokotocznym Głównym Awiacjonno-Rakietnym Kompleks *Kindżał*. Jednak wersja przeznaczona dla Su-57 charakteryzuje się wymiarami pozwalającymi na jej przenoszenie w wewnętrznych komorach uzbrojenia i oczywiście mniejszą masą. Jej zasięg jest szacowany na 1000-1200 km. Opracowano ją w ramach państwowego programu zbrojeniowego na lata 2018-2027.

Co do samego Ch-47M2 to wiemy, że deklarowany jego zasięg wynosi 2000 km (choć najprawdopodobniej jest on łączony z zasięgiem samego nosiciela) a prędkość odpowiada 7÷10 Macha (ok. 3400 m/s). Szacunkowa masa tego pocisku to 4000÷4500 kg. Ma on ok. 7110 mm długości oraz 860 mm średnicy. Zachowuje zdolność do manewrowania i korekty swojej trajektorii.

Czytaj też: [Rakiety Kindżał i Kalibr strzelają nad Morzem Czarnym](#)

Zarówno kompleks *Kindżał* jak i Su-57 z nowym pociskiem hipersonicznym przeznaczone będą do niszczenia celów lądowych (systemy komunikacyjne, łączności, kierowania i przekazywania danych, bazy itp.) lub morskich jak np. lotniskowcowa grupa zadaniowa. Dlatego najprawdopodobniej oba wyposażono w kombinowany system naprowadzania – system pozycjonowania w postaci nawigacji bezwładnościowej i satelitarnej (GLONASS), autopilota inercyjnego i system automatycznego sterowania oraz układ naprowadzania końcowego w postaci głowicy radiolokacyjnej 9B318 lub optoelektronicznej 9E436 (te ostatnie z *Iskandera*).

Przypomnijmy, że Su-57 wyposażono w do 12 węzłów podwieszonych w tym sześć w wewnętrznych komorach uzbrojenia. Jego stałe uzbrojenie to 30 mm działko GSz-301 9A1-4071K zamontowane w kadłubie. Z integrowanych z nim pocisków „powietrze-powietrze” można natomiast wymienić: R-27EP, R-77-1, R-74M2, modyfikowany R-77M (Izdielije 180) czy R-77M1. Inne przenoszone rakiety to Ch-38M, Ch-35UE, bomby KAB-250/500 i 1500, pocisk *Brahmos-NG*, Ch-31 AD/PD, Ch-59Mk2 *Reduga*, przeciwradiolokacyjny Ch-58USzKE(TP) oraz *Grom* (Izdielije 80) a w zasadzie dwie wersje – *Grom-1* czyli rakieta i *Grom-2* jako bomba szybująca.

Czytaj też: [Katastrofa rosyjskiego Su-57 \[AKTUALIZACJA\]](#)

W Federacji Rosyjskiej eksploatuje się ponadto hipersoniczny pocisk manewrujący 3M22 *Cyrkon*

(przeznaczony m.in. do krążowników typu *Kirow*, SSN typu *Husky* czy zmodyfikowanych bombowców Tu-160M) oraz prowadzi zaawansowane testy nad systemem przeznaczenia strategicznego *Awangard* lub Ju-71 (z wykorzystaniem dostosowanych rakiet balistycznych 15A35/UR-100N UTTH).